

ges for et ankenævn, der tillige fører tilsyn med samrådenes virksomhed. Ankenævnet, der oprettes af justitsministeren, består af en formand og et antal andre medlemmer. Formanden skal have juridisk embedseksamen og kendskab til mødrehjælpsinstitutionernes arbejde. I behandlingen af hver klagesag deltager mindst tre medlemmer, herunder formanden eller et medlem, der opfylder betingelserne for at kunne være formand for nævnet. Af de to andre medlemmer skal den ene være speciallæge i gynækologi eller kirurgi, medens den anden skal være speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt.

Stk. 3. Tilladelse kan kun gives, hvis der er enighed herom i samrådet eller ankenævnet.

Stk. 4. Samrådenes og ankenævnets medlemmer samt stedfortrædere beskikkes af justitsministeren for indtil 4 år ad gangen.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter forretningsordenen for samrådene og ankenævnet.

Kapitel 3.

Fremgangsmåden.

§ 5. Anmodning om svangerskabsafbrydelse skal fremsættes af kvinden selv.

Stk. 2. Er kvinden på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller af anden grund ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan samrådet, når omstændighederne taler derfor, tillade svangerskabsafbrydelse efter anmodning fra en særligt beskikket værge. Samrådets afgørelse kan af værgen indbringes for ankenævnet.

§ 6. Er kvinden under 18 år eller umyndiggjort i personlig henseende, skal forældremyndighedens indehaver, henholdsvis værgen, samtykke i anmodningen.

Stk. 2. Samrådet kan, når omstændighederne taler derfor, tillade, at samtykke efter stk. 1 ikke indhentes. Samrådets afgørelse kan af kvinden indbringes for ankenævnet.

Stk. 3. Samrådet kan, når omstændighederne taler derfor, tillade svangerskabsafbrydelse, selv om samtykke efter stk. 1 nægtes. Samrådets afgørelse kan indbringes for ankenævnet af kvinden, forældremyndighedens indehaver eller værgen.

§ 7. Samrådet kan tillade svangerskabsafbrydelse efter § 1 eller § 3, selv om kvinden ikke har bopæl her i landet, hvis hun har en særlig tilknytning hertil.

§ 8. Anmodning om svangerskabsafbrydelse fremsættes over for en læge eller en mødrehjælpsinstitution.

Stk. 2. Fremsættes anmodningen over for en læge, skal denne gøre kvinden opmærksom på, at hun ved henvendelse til en mødrehjælpsinstitution kan få vejledning om de foreliggende muligheder for støtte til gennemførelse af svangerskabet og for støtte efter barnets fødsel. Fremsættes anmodningen over for en mødrehjælpsinstitution, skal kvinden, hvis hun ønsker det, vejledes som nævnt i 1. pkt.

Stk. 3. Kvinden skal af en læge vejledes om indgrebets beskaffenhed og direkte følger samt om den risiko, der må antages at være forbundet med indgrebet. Det samme gælder den, der skal fremsætte anmodning efter § 5, stk. 2, eller samtykke efter § 6, stk. 1.

§ 9. Hvis betingelserne i § 1 eller § 2 skønnes opfyldt, henviser lægen eller mødrehjælpsinstitutionen kvinden til et sygehus, jfr. § 10. I modsat fald skal lægen straks forelægge anmodningen med sin udtalelse for vedkommende mødrehjælpsinstitution.

§ 10. Svangerskabsafbrydelse må kun foretages af en læge på et statsligt eller kommunalt sygehus.

Stk. 2. Nægter overlægen på vedkommende sygehus eller sygehusafdeling at foretage indgrebet, selv om betingelserne i § 1 eller § 2 er opfyldt, eller tilladelse til svangerskabsafbrydelse foreligger, skal kvinden henvises til et andet sygehus, hvor indgrebet kan foretages.

§ 11. Udgifterne i anledning af svangerskabsafbrydelse afholdes efter de gældende regler for almindelig sygebehandling.

§ 12. Justitsministeren fastsætter regler om anmodning om svangerskabsafbrydelse og om behandlingen af sager herom.